

robu. Ustanovenie o oslobodení 200 litrov má účel, aby tí početní drobní výrobci, u ktorých by sa vyberanie dane s celou príslušnou kontrolou nevyplácalo, boli vôbec vyňatí z ustanovení zákona, jako to vysvitá z bodu 6 záhlavia II. ministerského odôvodnenia zákona č. 533/1919 Sb. z. a n. Ponevác shora označené porušenie zákona je tedy zřejmé, bolo treba rozhodnúť v smysle tohoto usnesenia s dodatkom, že hľadiac na tú okolnosť, že toto porušenie zákona bolo v prospech oslobodeného obžalovaného, usnesenie najvyššieho súdu nemôže mať podľa posl. odst. § 442 tr. p. účinok na dotyčný rozsudok vrchného súdu.

Čís. 4512.

Zákon v § 303 tr. ř. nepředpisuje, by bylo obžalovanému oznámeno i, v jaké funkci se členové soudního sboru zúčastní hlavního přelíčení (kdo bude předsedou), ani, by mu byla ve třídení lhůtě oznámena dodatečně nastavší změna soudního sboru.

(Rozh. ze dne 26. října 1932, Zm II 294/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Brně ze dne 18. května 1932, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zabití podle § 140 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmatek podle § 344 čís. 4 tr. ř. shledává zmateční stížnost v tom, že sborovým soudem prvé stolice nebylo ani obžalovanému, ani jeho obhájcům nejpozději třetího dne před počtím hlavního přelíčení oznámeno, že místo vrchního soudního rady K-a, který byl v souzeném případě původně povolán k porotnímu soudu, bude zasedati při hlavním přelíčení jako člen soudního sboru porotního soudní rada Dr. T. O této změně v sestavení soudního sboru porotního dověděli prý se obžalovaný a jeho obhájcové teprve při hlavním přelíčení. V tom, že tato změna nebyla sborovým soudem prvé stolice obžalovanému nejpozději třetího dne před započtím hlavního přelíčení oznámena, jest prý spatřovati porušení předpisu § 303 tr. ř., působící zmatečnost podle § 344, čís. 4 tr. ř. Opomenutí včasného oznámení této změny mělo prý v zápětí, že obžalovaný nemohl soudního radu Dr. T-u odmítnouti včas, t. j. podle § 73 tr. ř. nejpozději do 24 hodin před počtím hlavního přelíčení. Uvážili-li se prý, že obžalovaný jest osobou pití oddanou a že soudní rada Dr. T. pohlíží jako přísný abstinent na delikty alkoholiků přísněji, než jiní soudcové krajského soudu trestního v Brně, nelze prý pochybovati o tom, že součinnost soudního rady Dr. T-y při rozhodování o trestu byla obžalovanému na újmu. Stížnosti nelze přiznati oprávnění. Předpis § 303 tr. ř. ustanovuje jen, že jména členů soudního sboru mají býti pod neplatností nejpozději třetího dne před počtím hlavního přelíčení oznámena obžalovanému (nikoli i obhájcům). Tento předpis byl zachován, neboť podle spisů byla, jak i stížnost sama připouští, jména členů soud-

ního sboru obžalovanému včas sdělena. Že by i dodatečná změna v sestavení soudního sboru musela býti ve lhůtě § 303 tr. ř. oznámena, tento § nenarizuje. Stejný případ byl již vyřešen zrušovacím soudem pod Kr I 758/23; tehdy vyslovil zrušovací soud, že § 303 tr. ř. neohrožuje zmatečností, nebyla-li změna členů porotního soudu oznámena třetí den před hlavním přelíčením, a stejně zní i uveřejněné rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 415 sb. n. s., jakož i čís. 2050 sb. bývalého vídeňského nejvyššího soudu. Zrušovací soud nemá příčiny, by se odchýlil od této ustálené praxe, že totiž povinnost dodržeti třídní lhůtu při dodatečně nastalé změně soudního sboru neplatí. Jelikož tu jde o zmatek procesuálně relativní (§ 344 předposl. odst. tr. ř.) jest ostatně připomenouti, že námitky v příčině zaujatosti jednoho soudce byly uplatněny teprve zmateční stížností, kdežto prohlášení obhájce Dr. Sch-a při porotním líčení se o tuto námitku neopírá a omezuje se jen na odpor podle § 303 tr. ř. Pokud zmateční stížnost poukazuje na to, že obžalovanému nebyla oznámena včas ani změna v osobě předsedově, přehlíží, že zákon nepředpisuje, by bylo sděleno, v jaké funkci se členové soudního sboru zúčastní hlavního přelíčení, nýbrž nařizuje jen, že mají býti jejich jména vůbec obžalovanému sdělena.

Čís. 4513.

Skutková podstata přečinu podľa § 4 odst. II. zák. čl. XL:1914 — bol-li přečin spáchaný násilím — vyžaduje, aby pachateľ použil fyzickej sily buď priamo proti osobe úradného orgánu, alebo proti veciam s jeho osobou súvisiacim.

(Rozh. z 26. októbra 1932, Zm IV 380/32.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. T., obžalovanému z přečinu násilia proti úradnému orgánu, na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti obhájcu obžalovaného z úradnej moci podľa 1. odst. § 35 por. nov. zrušil rozsudky obidvoch nižších súdov a vrátil vec súdu prvej stolice k novému prejednaniu a rozhodnutiu. Zmätočná sťažnosť bola poukázaná na toto rozhodnutie.

D ô v o d y:

Proti rozsudku odvolacieho súdu ohlásil obhájca obžalovaného zmätočnú sťažnosť na základe § 385 č. 2 a 3 tr. p. Najvyšší súd, majúc podľa posl. odstavca § 385 tr. p. z úradnej povinnosti zistiť, či sa tu nevyskytuje niektorý vecný dôvod zmätku, sa presvedčil, že nižšie súdy nezistily všetkých okolností rozhodných pre posúdenie, či je tu skutková povaha trestného činu a ktorého. Obidva nižšie súdy uznaly obžalovaného vinným z přečinu násilia proti úradnému orgánu podľa § 4 odst. 2 zák. čl. XL:1914. Vo výroku rozsudku prvého súdu nebolo ani uvedené, jakým spôsobom obžalovaný prekážal úradnému orgánu vo výkone jeho povolania, totiž či násilím, či nebezpečným vyhrožovaním, takže vo výroku rozsudkovom neboly uvedené všetky náležitosti skutkovej povahy